

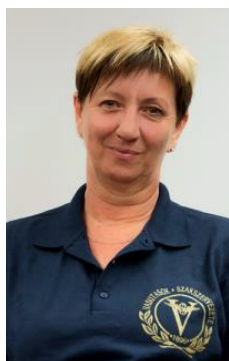
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 07. szám

2021. szeptember 20

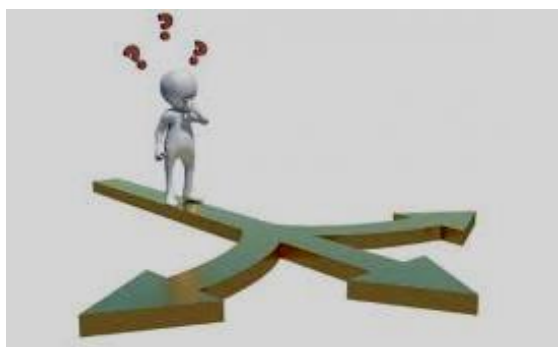
Megérteni és megfejtani

A napokban vonaton utaztam, a hosszú út alatt próbáltam a szemem lecsukni, megaludni azt, amit éjszaka kellett volna. Mire álomra szenderültem, két hölgy ült a közelemben és lázas beszélgetésbe kezdtek – na, ennyit az én alvásomról, gondoltam magamban. Kényszeredetten hallgattam őket, s nem tudtam eldönteni, melyiknek forog sebesebben a nyelve. Egy idő elteltével úgy éreztem, mindent tudok az ismerőseikről, ki, kivel, mikor, miért vagy éppen miért nem. Aztán mintha kifulladtak volna, vagy csak kifogytak a témából, de nem. Csupán halkabbra fogták a szót: politikáról, vírusról, oltásról kezdtek beszélgetni, s közben mintha arra ügyeltek volna, hogy senki ne hallja meg szavaikat.

Ezen azért elgondolkoztam. Mert akkor hogy is van ez? Másokat kibeszélünk, bátran és hangosan, de amikor saját érzéseinket akarjuk elmondani, akkor nem merünk hangot adni ennek? Titkoljuk a véleményünket, netán a bátorságunk elinal, ha szólni vagy tenni kell? Már nem hallottam útitársaim szavait, tudatomat saját gondolataim töltötték meg.

Szerettem volna megérteni, mert megfejtani nehéz lehet, hogy mi az oka a csendes belenyugvásnak. Mert ha nem merjük bizonyos kérdésekben felemelni a hangunkat, akkor úgyis vehetjük, hogy belenyugszunk abba, ami van. Inkább hallgatunk, még akkor is, ha nem sérelem ért bennünket, hanem letettünk valamit az asztalra. Nemhogy nem kérkedünk, de még titkolni is igyekszünk, amire normál esetben büszkék lehetnénk. Miért is?

Talán azért, mert nem akarunk pörgős nyelvű rosszakarók látószögébe kerülni? Ha csendben vagyunk, vajon tényleg nem vesznek a nyelvükre? Dehogynem, hisz nem is kell hozzá nagy dolog, hogy rajtad, rajtam, rajtunk köszörüljék a nyelvüket. S ők ezáltal többek lesznek? Nem hiszem, mert mint ahogyan a fenti eset is mutatja, míg pletykálkodni, jelentéktelen eseményekről hangosan, addig komoly dolgokról csak suttozni merünk.

Maradjunk csendben, és szégyelljük „tetteinket”? Vagy inkább szégyelljük azokat, akiket hozzánk kötnek? Szerintem senkit és semmit ne szégyelljünk, ha nem tettünk rosszat! Sokkal inkább vállaljuk fel önmagunkat, tetteinket és akár gondolatainkat, érzéseinket, amíg ez a közre tartozhat. És legyünk büszkék önmagunkra, és mindazokra, akiket vállalunk magunk mellett!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Születésnapunkra

Egy születésnap mindig fontos, legalábbis az ünnepeltnek mindenképp. Vannak, akik nagy dirrel-durral ünneplik, és vannak, akik majdhogynem szégyellik. Egy biztos, a Vasutasok Szakszervezete büszke lehet korára és történetére egyaránt, tehát bátran és büszkén ünnepelheti születésnapját, mely épp ma van. Igaz, a történet korábban kezdődött, hiszen előbb el kellett indulni az első vonatnak, 1846. július 15-én a Pest-Vác vasútvonal megnyitásával. És, ha nem is az első gőzössel, ám nem sokkal utána megindult a vasutasok szervezkedése is.

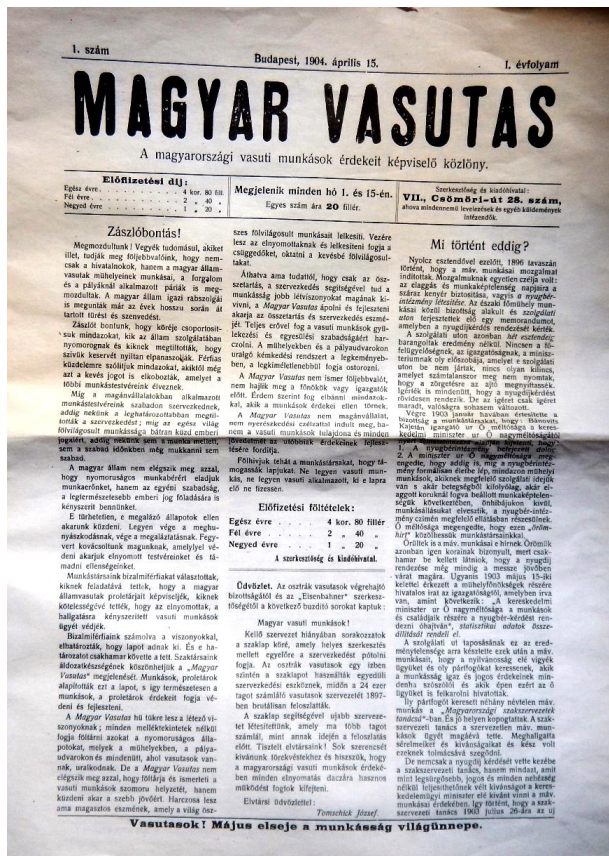
Vasutas egyletek, közösségek jöttek létre, amolyan kis szigetekként próbálták segíyezni, majd a munkáltatóval szemben is segíteni a vasutasokat. De mihamar kiderült, összefogás, némi egység hiányában semmire sem jutnak – nincs új a Nap alatt? – és megfogalmazódott, „általános vasúti munkásegylet”, mai szavakkal érdekvédelmi szervezet létrehozásának igénye. Ami ma százhuszonöt éve, 1896. szeptember 20-án meg is történt: létrejött a Vasutasok Szakszervezetének jogelődje, mint a vasutasság összefogásának fő ereje, és egyik legrégebbi, legnagyobb létszámú társadalmi szervezet.

De ahogyan a vasút fejlődött és terjeszkedett, a szervezet tagságának összefogásához, tájékozódásához kevés volt az élő szó, meg az üzengetés. Tehát felmerült, hogy szükség van egy újságra, mellyel minden kollégához eljut nem csak a szó, de a tudás is. Így született meg a Magyar Vasutas című lap, első száma 1904. április tizenötödikén jelent meg. Volt

alcíme is: „A magyarországi vasúti munkások érdekeit képviselő közlöny”. Havonta kétszer igyekezett a célnak megfelelni, miszerint „hű tükre lesz a létező viszonyoknak, minden melléktekintet nélkül fogja feltárni” a vasutasok valós helyzetét, „teljes erővel fog a vasúti munkások gyülekezési és egyesülési szabadságáért harcolni”. Nem sokan gondolták, hogy a bázisa, sőt, alapköve lesz a szervezet működésének.

Ami hamar be is bizonyosodott, mert a megjelenés után négy nappal kirobbant az első vasutas-sztrájk. Amit levertek, és üldözni kezdték a lapot, szerzőit és előfizetőit egyaránt. Sok kollégát elbocsátottak, jó szakembereket, hiszen a Magyar Vasutas is hirdette, a jogait követelő munkás csak jó munkás lehet. Ez talán napjainkban is megfontolandó kijelentés volt.

Érdekesség, hogy ekkoriban lettünk „újságos szakszervezet”, hiszen az számított tagnak, aki előfizetett a lapra.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

És továbbra is üldözött maradt a lap és a szakszervezet, ami a következő évtizedeket meghatározta: két világháború, közben majd három évtizednyi munkáselnyomás, majd lélegzetvételnyi szünet után a szocializmus lassan változó évtizedei. De a rendszerváltozás szintén sok küzdelmet hozott, mert bizony sokan sokat tettek az összefogás ellen.

Mindezek mellett, vagy mindezek ellenére a Vasutasok Szakszervezete maradt a legnagyobb és legerősebb vasutas-szakszervezet. Soha sem írt alá a jövő felélésére irányuló megállapodást. Alighanem az egyetlenként maradt ki a vasút feldarabolását hozó egyezségektől, viszont elsőként támogatta a visszaszervezéseket. Mindig kerülte a napi politikát, korrekt kapcsolatokra törekszik a munkáltatókkal, de az alapelvek megtartásával, melynek központi eleme a szolidaritás.

Azt nem ígérhetjük, hogy mindenben tudunk segíteni, de biztosan nincs másmilyen szervezet, ember, főnök, akárki, aki felelősen ígérheti, hogy mindig igyekszik megtenni azt, ami a törvény enged tagjaink érdekében. Ilyesmire csak szakszervezet képes és hajlandó, ami nem égi adomány, ereje a tagságtól függ. Mely minél több, és aktívabb, annál több erőt ad, annál hatékonyabbak lehetnek felhatalmazott vezetőink a tárgyalóasztalnál. Mindig vannak, akik egyedül szeretnek mindent csinálni, hát tegyék, de még nekik is érdemes benézni hozzánk, hátha együtt többre jutunk.

Boldog születésnapot!

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

CSALÁDI NAP

A VASUTASOK SZAKSZERVEZETE ZÁHONYI TERÜLETI KÉPVISELETE CSALÁDI NAPOT

RENDEZ 2021. OKTÓBER 2-ÁN (SZOMBAT)

HELYSZÍN: GYÖRÖCSKE, FALUHÁZ

PROGRAM:

- 9.00-TÓL ALAPSZERVEZETI FŐZŐVERSENY
- GYEREKEK RÉSZÉRE ÜGYESSÉGI VETÉLKEDŐK, UGRÁLÓVÁR
- ULTIBAJNOKSÁG
- 11.00 ÓRAKOR VSZ ELISMERŐ OKLEVELEK ÁTADÁSA

A CSALÁDI NAPRA JELENTKEZNI LEHET AZ ALAPSZERVEZETI TITKÁROKNÁL, VAGY
A TERÜLETI KÉPVISELETEN **SZEPTEMBER 23-ig**

MINDEN KEDVES ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁRUNK! A rendezvényen
fényképfelvételek készülnek, melyek a Záhonyi Vasutasban/Magyar
Vasutasban/a VSZ honlapján és a facebookon lesznek megtekinthetőek.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhthk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

HENTESNÉL

A hentesnek fél órával zárás előtt már csak egy csirkéje maradt, és nagyon meg akar szabadulni tőle. Jön is egy vevő, aki pont egész csirkét kér, és a hentes feldobja a mérlegre: Uram, ez pontosan egy kiló hús deka. Kicsit nagyobb nincs véletlenül? – kérdezi a vevő.

Hentes visszafordul, tesz-vesz, majd feldobja ugyanazt a csirkét a mérlegre, mintha egy másik lenne: Egy kiló hetven, megfelel?

– Szuper, elviszem mind a kettőt!

FANTÁZIA

Az öreg parasztbácsi meglát a kirakatban egy szemüveget. Bemegy az üzletbe, és megkérdezi az eladótól: Mi az ott a kirakatban?

– Pápaszem, tessék nyugodtan felpróbálni!

Az apó felpróbálja, gyönyörűen lát vele, és megszólal: Hú, ezt nevezem! Úgy látok, mint legénykoromban. Pápafa nincsen...?

Balogh Attila